

forløb, hvor man gav en første samtale, hvis f.eks. faderen gik i alkoholbehandling eller moderen blev indlagt – som i fru Falcons eksempel – og det giver også socialforvaltningen mulighed for at vurdere, om der overhovedet skal tages initiativer, når man bliver klar over, at et barn er i den situation.

Så vil man selvfølgelig blive klar over, at nogle børn har et fremragende netværk, har evne til selv at håndtere de her problemstillinger, ligesom man vil kunne vurdere, om initiativet skal fortsættes, hvis behovet er der.

Det, som er afgørende for os, er, at de ting, som amterne tilbyder, har en kvalitet, som gør, at man faktisk kan gøre en forskel for de børn. Vi har foreslået nogle forskellige ting, som i vores vurdering vil gøre en stor forskel, fordi man har konkret erfaring med dem i de forskellige amter.

Derfor er vi meget glade for den støtte, som er kommet rundt omkring. Vi havde egentlig haft den forventning, at fru Tove Videbæk ikke ville have haft nødig at blive loven ved sagen, for vi troede, at det ville være et ekspeditions-spørgsmål, og at man ville erklære, at eftersom man havde indgået satspuljeforliget, og man havde erklæret, at man var villig til at sikre det her over hele landet, så kunne vi meget hurtigt gå videre til næste punkt på Folketingets dagsorden.

Men det, vi har hørt i dag, viser jo, at vi bliver nødt til at fortsætte. Vi bliver nødt til at fortsætte kampen for, at det faktisk ikke bliver afgørende, i hvilket amt far eller mor går i behandling. Her taler vi endda ydmygt kun om de børn, hvis forældre går i behandling. Her taler vi ikke om at møde børnene af alle de alkoholikere, som ikke er i behandling, eller de misbrugere, som ikke er i behandling. Den ambition har vi slet ikke.

Vi begynder lige så stille og roligt med de børn, som er så heldige, at deres forældre faktisk har erkendt, at de har problemer, og derfor vil gøre noget ved dem. De børn kan vi måske få en snak med og finde ud af, om de har brug for mere end det, en enkelt snak kan gøre. Det synes jeg skulle være det mindste, og det har alle ordførerne også udtrykt vilje til.

Venstres ordfører har også forklaret os, at det er finansieret, og så synes jeg også, man skal leve op til det, som er forpligtelsen, nemlig at sørge for, at alle amter faktisk tager det på sig; givetvis på forskellige måder, givetvis i forskelligt omfang, men vi vil have det bedre, hvis vi er sikre på, at det faktisk finder sted.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg forstod på fru Margrethe Vestager, at hun havde forstået min ordførertale sådan, at jeg og Kristendemokraterne ikke syntes, det var et godt forslag, og ikke ville være med på at sikre børnene de her muligheder. Så tror jeg, fru Margrethe Vestager har misforstået mig.

Jeg håber, at fru Margrethe Vestager kan huske, at jeg sagde, at vi støttede totalt op omkring det, og at det, som vi var loven ved og satte spørgsmålstegn ved, var selve processen. Det håber jeg at fru Margrethe Vestager har forstået.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det forsøgte jeg også at udtrykke i min indledning, men det vil bare ærgre mig, hvis en kluntet håndteret proces fra vores side ligesom smittede af på forslaget. Vi vil sådan set hellere have, at vi får en ret præcis udvalgsbehandling af det her, for det, som er forslaget ærindé, er jo bare det enkle, at amterne pålægges en pligt til at gøre det, som er fornødent i forhold til de børn, som bor i amtet, og i forhold til den gruppe forældre, som er i behandling enten i privat eller offentligt regi i det amt.

Det synes jeg har fået en god behandling, ordret af de borgerlige ordførere og kontant støttende af de øvrige partier. Det sætter jeg meget stor pris på.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Men selv om vi nu ikke skal tale en hel masse om processen, fordi det er indholdet og de gode ideer, vi skal tale om, kan fru Margrethe Vestager så ikke forstå, at jeg synes, det er lidt underligt med processen, når nu vi får fastslået, at det faktisk er penge til alle de gode initiativer, vi gerne vil, og at vi har talt om, hvilke gode initiativer der skal fastsættes, og hvad der skal sikres osv.? Det har vi alt sammen besluttet under satspuljen. Synes fru Margrethe Vestager så ikke, vi skulle lade de ideer og initiativer blive ført ud i livet, så vi kan se på det, inden vi siger, at nu vil vi have mere af samme slags?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det kan sagtens være, at vi skal have forskellige slags. Det kan godt være, at vi skal gøre tingene forskelligt, alt efter om det er i Viborg Amt eller i